

1 § Frågestund

Frågestund

Anf. 1 ANDRE VICE TALMANNEN:

Vi börjar med dagens frågestund. Jag vill hälsa utrikesminister Carl Bildt, jordbruksminister Eskil Erlandsson, statsrådet Tobias Billström, kulturminister Lena Adelsohn Liljeroth och statsrådet Tobias Krantz välkomna.

Könsbalans i stödet till svensk film

Anf. 2 LEIF PAGROTSKY (s):

Fru talman! Jag tycker inte att det är rimligt att skattebetalarna ska betala miljarder till den svenska filmen om pengarna bara går till manliga producenter som anställer manliga regissörer och manliga manusförfattare för att göra filmer med män om manliga miljöer. Därför såg jag till att det filmavtal som reglerar villkoren för stödet till den svenska filmen fick ett krav att det här förhållandet skulle bli annorlunda och att fler filmer skulle göras av kvinnor.

Nu har vi fått besked om hur det kommer att vara till våren. Av 13 spelfilmer som har premiär under våren har 0 regisserats av kvinnor. Det är mycket sämre än de usla förhållandena innan filmavtalet började gälla.

Filmavtalet är femårigt. Jag undrar hur den statliga avtalsparten under avtalsperioden har säkerställt att statens krav för utbetalning av pengar uppfyllts under löpande avtalsperiod.

Anf. 3 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Fru talman! Jag kan instämma med Leif Pagrotsky om att det är ett bekymmer att det finns en ojämställdhet inom det här området, liksom inom flera andra områden i samhället.

När det handlar om filmen är det som Leif Pagrotsky tidigare sade ett krav att det ska vara en kvotering på 40 procent. Det innebär inte att det har blivit 40 procent. Ibland kan det ha att göra med att det inte finns tillräckligt många sökande, ibland är det andra kriterier som avgör.

Nu är det så att vi kan glädjas åt att svensk film går bra. Men det är fortfarande för få kvinnor som är aktiva bland både producenter och regissörer inom just långfilm. Jag vet att det här är en fråga som man i hög grad är aktiv inom när det handlar om filmpolitiken, även från Film-institutets sida.

Anf. 4 LEIF PAGROTSKY (s):

Fru talman! Min fråga gällde hur kulturministern har arbetat för att motparterna i avtalet ska genomföra det staten har ställt som villkor för sin del av det frivilliga avtal som det är frågan om. Det är ett femårigt avtal. Jag var medveten om att det tar tid att ändra strukturer. Jag har jobbat med bolagsstyrelser. Jag har varit näringsminister och jobbat med den mest mansdominerade värld som finns, nämligen industrin. Men jämfört med det mörker som råder i de här siffrorna, 13–0, är verkstadsindustrin snudd på ett föredöme.

Kulturministerns svar är tomt på innehåll vad gäller hur staten har bevakat sitt intresse i den här frågan. Man har uppenbarligen fortsatt att betala den här miljarden enligt filmavtalet utan att motparten har levt upp till det krav som staten har ställt för sin medverkan. Kulturministern har inte berättat om ett enda initiativ under perioden, inte ett enda samtal, inte en enda dialog, inte ett enda krav på att det blir verklighet för dem som har att genomföra avtalet, utan bara sagt att det är svårt. Det låter som när man talar om Industriförbundet och varför det var så få kvinnor i bolagsstyrelserna.

Anf. 5 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Fru talman! Jag är inte någon vän av kvotering. Vi lever fortfarande med det filmavtal som träffades under Leif Pagrotskys tid som kulturminister.

Det är Leif Pagrotsky som påstår att vi inte för någon form av dialog. Det gör vi!

Jag vet att kvinnor är väl företrädde inom såväl dokumentärfilm som barnfilm. Att det sedan inte är så många kvinnor som producerar långfilm är ett betydligt större problem än det Leif Pagrotsky försöker göra det till. Den här frågan är ingalunda bortglömd, utan är någonting som man ständigt återkommer till. Den satsning som görs på rookies från Filminstitutets sida visar också att det här är någonting som man absolut arbetar med, och man gör det också framgångsrikt. Men det här tar tid, liksom mycket annat, för strukturer som har varit stabila under väldigt lång tid är ingenting man avskaffar på ett par år bara genom en kvoteringsats.

Behovet av arbetsmiljökunskap hos chefer

Anf. 6 LENNART LEVI (c):

Fru talman! Min fråga går till Tobias Krantz och gäller behovet av arbetsmiljökunskap hos nästa generation chefer. Vi vet alla att en bra chef är en välsignelse, en dålig chef en förbannelse för sina underlydande.

Enligt Styrmedelsutredningen, som nyligen lade fram sitt slutbetänkande, är det uppenbart att arbetsmiljöaspekter finns med i examenskraven för blivande civilingenjörer enligt den gällande högskoleförordningen. ILO-konventionen 187 har liknande rekommendationer, och den har ratificerats av vårt land.

Styrmedelsutredningen föreslog att arbetsmiljökunskap ska ingå som ett obligatorium i civilingenjörsutbildningen och civilekonomutbildningen. I det skadeförebyggande och hälsofrämjande arbetet är chefer som är välutbildade i sådana frågor av oerhört stor betydelse.

Jag har personligen kollat med universitetskansler Anders Flodström, som tycker att det här är en bra idé, Svenskt Näringsliv, som tycker likadant, och Sveriges Ingenjörer, som också tycker likadant. Vad tycker Tobias Krantz?

Anf. 7 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp):

Fru talman! Jag tackar Lennart Levi så mycket för frågan och för det engagemang som han visar när det gäller arbetsmiljöfrågor. Det är ett engagemang som jag och regeringen i stort delar.

Precis som Lennart Levi säger finns det bestämmelser i högskoleförordningen när det gäller examensordningen för civilingenjörer där det står att studenter ska få insikt också i arbetsmiljökunskap och arbetsmiljöaspekter. Naturligtvis är det så att de bestämmelser som finns där precis som alla andra bestämmelser ska efterföljas ute på universitet och högskolor. Motsvarande beskrivningar finns för övrigt när det gäller arkitektexamen och högskoleingenjörsexamen.

Det finns också bestämmelser i högskolelagen som pekar på behovet av samverkan mellan universitet och högskolor å ena sidan och näringslivet och det omgivande samhället å den andra. Inom ramen för denna samverkan finns också goda möjligheter att komma med synpunkter och försöka påverka hur det exakta innehållet på olika utbildningar ska se ut.

Samtidigt är det förstås också viktigt att vi slår vakt om den akademiska friheten och möjligheterna för universitet och högskolor att själva få forma bestämmelserna mer detaljerat.

Anf. 8 LENNART LEVI (c):

Fru talman! Jag har som gammal professor stor respekt för högskolornas självbestämmande. Men den gäller inte överallt och till varje pris. Vi reglerar till exempel vad försvarsforskningen ska ägna sig åt och vad lantbruksforskningen ska ägna sig åt utan att det anses vara ministerstyre. Just på denna punkt tror jag att allmänintresset talar väldigt kraftfullt för ett litet avsteg från den heliga akademiska friheten. Vad tycker Tobias Krantz?

Anf. 9 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp):

Fru talman! Precis som jag indikerade i mitt första svar finns det regler och bestämmelser som talar om vad som ska stå i examensordningen för civilingenjörer och andra yrken. Det finns också bestämmelser i högskolelagen som pekar på att det ska ske en samverkan mellan akademi å ena sidan och näringsliv och omgivande samhälle å andra sidan. Detta finns för att vi från politikens sida tycker att det är så otroligt viktigt och centralt.

Det är naturligtvis viktigt att universitet och högskolor inom ramen för den akademiska frihet som finns har möjlighet att anpassa utbildningar utifrån studenternas efterfrågan och arbetsmarknadens behov. Detta sker dessutom regionalt och lokalt i vissa avseenden. Det är viktigt att den friheten finns.

Lennart Levi tog i sitt första anförande upp frågan om ett förslag från Styrmedelsutredningen. Det förslaget bereds för närvarande inom Regeringskansliet.

Vargjakten

Anf. 10 HELENA LEANDER (mp):

Fru talman! Vi är många som var bedrövade när man sköt av en tiondel av den sårbara svenska vargstammen. Nu har vi inte miljöministern här, men väl jordbruksministern. Därför tänkte jag lämna miljöaspekterna därhän och i stället diskutera djurskyddsaspekterna på jakten.

Med facit i hand tycks det som att vargjakten gått över styr och alltför mycket blivit en okontrollerad hetsjakt. Med nästan 5 000 jägare ute i skogarna för att skjuta 27 vargar var jakten snart över.

Under den tiden hann man med både överskjutningar, skadeskjutningar och ett skjutet föräldrapar där ungarna lämnades föräldralösa.

Min fråga till jordbruksministern är därför vilka lärdomar man drar av detta.

Anf. 11 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru talman! Låt mig först konstatera att en överväldigande majoritet i Sveriges riksdag biföll regeringens förslag om förvaltningen av våra stora rovdjur och den proposition som lämnades om detta, vilket jag är glad över.

Det finns två aspekter att nämna i den debatt som har varit. Den ena aspekten är att vi här har respekt för olika och alla delar av Sverige. Den andra aspekten är inavel, det vill säga att vi måste ha in nya gener i vår vargstam.

Den jakt som har bedrivits har på det stora hela bedrivits på ett bra sätt. Den ska självklart som alla andra verksamheter trots detta utvärderas.

Anf. 12 HELENA LEANDER (mp):

Fru talman! Vad kan man tänka sig att utvärderingen tittar på? Kan man tänka sig att den tittar på om det behövs någon specifik kompetens för att jaga varg hos både jägarna och dem som organiserar jakten? Kan man rent av tänka sig att man funderar på hela idén med att öka acceptansen genom att jaga varg?

Vi ska vara medvetna om att det finns en bred acceptans för vargen i vårt land och också i rovdjurslänen. Det finns också en minoritet inte minst inom delar av jägarkåren som har en väldigt negativ attityd till vargen. Är det då inte lite vanskligt att ge just de människorna ansvaret för att jaga vargen?

Har vi människor med en erkänt taskig attityd till varg kanske inte de är den bästa garanten för ett gott djurskydd under jakten. Är det så att regeringen kanske rent av kan börja fundera på om det är en rätt tanke från början att öka acceptansen för varg genom att jaga vargen?

Anf. 13 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru talman! Vad beträffar acceptansen vill jag återigen konstatera att den överväldigande majoriteten i Sveriges riksdag, och som ledamoten själv vet representerar svenska folket, biföll regeringens proposition i detta avseende. Det har också gjorts undersökningar som tyder på att acceptansen bland svenska folket är stor för att inte säga mycket stor för det beslut som riksdagen fattade på regeringens förslag.

Vad beträffar utvärderingen handlar det alltid om att förkovra sig, det vill säga att skaffa sig ytterligare kunskap. Vad beträffar jägarkåren har vi sedan några decennier tillbaka ett kunskapskrav för att över huvud taget få inneha vapenlicens. Självklart kan detta byggas på, och det görs kontinuerligt när nya arter blir jaktbara.

Besökstalen på de statliga museerna

Anf. 14 CECILIA MAGNUSSON (m):

Fru talman! Min fråga går till kulturministern. Även om jag har många kommentarer angående vargar skulle jag vilja tala om och höra lite grann om landets kollektiva minnesnycklar som finns förvarade och visas upp i våra museer.

Den tidigare socialdemokratiska regeringen tvingade museerna att slopa avgifterna och kallade det fri-entré-reformen. En av de första åtgärderna i de beslut som alliansregeringen fattade var att avskaffa fri-entré-reformen så att det numera finns avgifter för museerna för vuxna men dock inte för barn.

Farhågorna från den vänsterledda oppositionen har varit stora. Jag skulle vilja fråga kulturministern om farhågorna som oppositionen har haft har fallit ut. Hur ser det ut med besökssiffrorna för museerna?

Anf. 15 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Fru talman! Sverige är ett väldigt museitätt land. Förutom de statliga museerna, som är 19 till antalet, har vi också läns museer, kommunala museer och bortåt 2 000 ideella och privat drivna museer. Det vi nu talar om är de statliga museerna varav majoriteten ligger i Stockholm.

Kulturrådet gör regelbunden statistik, och det som gäller förra året är ännu inte klart. Men vad vi kan se så långt är att siffrorna för 2009 överstiger dem för 2008. Det var alltså fler besökare i fjol än året innan trots att det, precis som Cecilia Magnusson sade, nu för många museer finns en avgift igen. Men museerna kan själva avgöra om de vill ta betalt eller inte.

På en del av dessa museer, eller minnesnycklar, är det all-time-high, som de själva beskriver det i egna pressmeddelanden. Det gäller bland annat Moderna Museet, Skansen Vasamuseet och flera andra.

Anf. 16 CECILIA MAGNUSSON (m):

Fru talman! Det är mycket glädjande siffror. Jag skulle gärna vilja att kulturministern utvecklar detta. Nu kommer besökarna tillbaka och ekonomierna kan stärkas på våra statliga museer men också förhoppningsvis på de övriga. Vad är kulturministerns vision för vad man kan åstadkomma på museerna med den stabila ekonomi som de nu har fått?

Prot. 2009/10:60

21 januari

Frågestund

Anf. 17 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Fru talman! Med mer pengar kan man ofta göra mycket. Det som drar besökare till ett museum är att det finns bra utställningar men också att det finns bra pedagoger. Att fortsätta att bygga ut museipedagogiken inte minst för barn och unga ser jag som oerhört viktigt, eftersom det var min vision som efterlystes här.

Det handlar om att fortsätta att bygga bra utställningar och att utveckla allt det som finns i museerna också på nätet så att man lätt kan gå in i sin dator och se vad som finns. Där kan man kanske hitta ett museum som man gärna skulle vilja besöka. Det kan ligga i Sverige, men det kan också ligga i någon annan del av Europa.

Jag gläder mig åt det stora intresset för våra museer som jag vet kommer att öka inte minst just därför att de har fått mer pengar.

Introduktionen för utförsäkrade på Arbetsförmedlingen

Anf. 18 BJÖRN LIND (s):

Fru talman! Min fråga är till Carl Bildt.

Vid årsskiftet kastades ca 15 000 människor ut från sjukförsäkringen. Dessa människor ska nu gå tre månaders introduktion hos Arbetsförmedlingen. De som har rätt till a-kassa ska få sin ersättning därifrån medan övriga får aktivitetsstöd på 223 kronor om dagen.

När ersättningarna kan betalas ut är fortfarande osäkert. Regeringens slarviga snabbhet har nämligen gjort att de som ska sköta utbetalningarna har en i det närmaste omöjlig uppgift att hinna med det.

Tremånadersintroduktionen hos Arbetsförmedlingen ska, som statsministern uttryckte det i går, sänka trösklarna för att komma ut i arbetslivet. Jag har träffat många oroliga människor, bland annat arbetsförmedlare som är fackliga aktiva i ST. De berättar att medarbetarna är frustrerade och oroliga för att de vare sig har personal eller verktyg att klara introduktionen för dem som nu utförsäkras.

Min fråga till Carl Bildt är därför om han som regeringens företrädare känner sig trygg med hur introduktionen på Arbetsförmedlingen kommer att fungera.

Anf. 19 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Fru talman! Svaret på den frågan är i allt väsentligt ja. Jag tror att de flesta av oppositionens företrädare innerst inne vet att detta är en absolut nödvändig reform för Sveriges framtid. Det är dessutom i allt väsentligt en bra reform. Det enda som är fel med den är att tidigare regeringar inte vågade genomföra den.

När vi tittar på den preliminära utvärderingen av hur detta införande går verkar det rätt hyggligt, måste jag säga. Det är en stor och viktig reform för Sveriges framtid för att människor ska kunna komma tillbaka till arbete och vi ska kunna få kostnader under kontroll.

Jag är i allt väsentligt trygg med den information som har kommit fram om hur detta går. Det är nödvändigt och en bra reform. Att oppositionen inte har kuraget att erkänna detta säger mer om oppositionen än någonting annat.

Anf. 20 BJÖRN LIND (s):

Fru talman! Att vi som nu är i opposition inte genomförde detta tidigare har mindre att göra med kurage. Det handlar snarare om att vi inte vill ha några dogmatiska tidsgränser för sjukförsäkringen. Sjukersättning ska man ha när man är sjuk. Arbetsförmågan ska inte prövas efter hur lång tid man har varit utan den, utan den ska prövas efter om den finns eller inte.

Jag kan berätta för ministern att i Eskilstuna räknar Arbetsförmedlingen med att kunna hålla ett samtal i månaden med de människor som genomgår den så kallade introduktionen under tre månader. Troligen ser det likadant ut på andra håll i landet.

Fokus i samtalen kommer som regel att ligga på hur de utförsäkrade ska kunna klara ekonomin. Sanningen så här långt är, Carl Bildt, att det är de sjuka och olycksdrabbade människorna som i dag får betala priset för den cyniska politik och det hafsverk med lagstiftningen som ni har genomfört.

Anf. 21 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Fru talman! Sanningen är inte den, utan sanningen är att de utvärderingar som har redovisats också offentligt är att detta är i allt väsentligt bra. Sanningen är också den vad gäller den tidigare regeringen att det finns åtskilliga framtidsinriktade och ansvarskännande socialdemokrater som i den offentliga debatten har talat om att det behövs en tidsgräns och att försäkringssystemen inte kan fungera på det här sättet.

Jag vet att det inom det dåvarande Regeringskansliet – och det finns sakkunniga närvarande här som kan intyga detta – förbereddes reformer av det här slaget under den tidigare regeringen. Men man hade inte kuraget att genomföra dem. Det är inte alldeles unikt på det här området; det gäller på många andra områden också.

Opartiskheten hos public service

Anf. 22 SIV HOLMA (v):

Fru talman! Jag vill ställa min fråga till kulturminister Lena Adelsohn Liljeroth.

Häromdagen blev jag uppmärksam på att public service-bolagen sedan i maj förra året är medlemmar i landets största opinionsorganisation som gör regelrätta politiska kampanjer på arbetsgivarsidan, det vill säga Svenskt Näringsliv.

Sveriges Television, Sveriges Radio och Utbildningsradion har en speciell ställning. I deras tillstånd krävs att de är oberoende och opartiska.

Anser kulturministern att det finns anledning till oro för att denna opartiskhet och självständighet riskeras när dessa bolag numera är medlemmar i Svenskt Näringsliv? På vilket sätt kan kulturministern agera för att motverka att varken självständigheten eller opartiskheten hotas?

Anf. 23 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Fru talman! Det får bli ett kort svar på frågan. Precis som Siv Holma säger är public service företag som står fritt. Vilka de väljer att teckna

avtal med, vilka program de väljer att sända och hur de utformar sitt uppdrag utöver den ram som riksdagen har fastställt kan och ska inte jag lägga mig i.

Anf. 24 SIV HOLMA (v):

Fru talman! Jag känner mycket väl till principen om programbolagens självständighet och principen om armlängds avstånd mellan å ena sidan riksdag och regering, å andra sidan public service-verksamheten.

Men måste inte samma principiella utgångspunkt råda när det gäller vilken arbetsgivarorganisation man är med i? Jag antar att det var av den anledningen som man tidigare hade en egen arbetsgivarorganisation, det vill säga SRAO.

Jag blir orolig med tanke på vetenskapen om att Svenskt Näringsliv ideologiskt står för en uppfattning som går ut på att stärka arbetsgivar- sidan och därmed försvaga arbetstagsidan. Jag anser att opartiskhet och självständighet inte enbart handlar om public service-bolagens program- innehåll.

Jag ställer frågan igen: Kommer kulturministern att agera för att säker- ställa att dessa bolag fortsätter att vara opartiska och oberoende?

Anf. 25 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Fru talman! Vi antog så sent som i höstas en ny proposition för public service. Därmed är frågan för mig avklarad. Jag kommer inte att ha några kontakter med vare sig Sveriges Television, Sveriges Radio eller Utbild- ningsradion för att med dem diskutera vilka organisationer de som ar- betsgivarpart är delaktiga i. Den debatten får nog Siv Holma föra på annat håll.

FN:s beslutsförmåga

Anf. 26 HOLGER GUSTAFSSON (kd):

Fru talman! Jag vill ställa en fråga till utrikesminister Carl Bildt. Den handlar om FN:s beslutskapacitet.

Med anledning av klimatmötet i Köpenhamn i december 2009 kan man ifrågasätta FN:s förmåga att fatta beslut i för mänskligheten livsav- görande frågor. Alla var på det klara med sakfrågans färdriktning – att koldioxidutsläppen måste reduceras. Men två av säkerhetsrådets med- lemmar, Kina och USA, blev inte överens om ansvarsfördelningen för utsläpp och kostnader. I denna situation förmår FN inte fatta beslut.

Hur ser utrikesministern på konsekvenserna av den oförmågan inför framtiden? Och vad bör man göra åt situationen?

Anf. 27 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Fru talman! Vi lever i den värld som vi lever i, som bekant. FN:s kli- matkonferens visade på de svårigheter som självfallet finns när man ska uppnå enighet i en krets av – om jag inte missminner mig – 192 delegat- ioner i Köpenhamn. I slutändan blev det så att det slutdokument som man kom fram till – bra eller dåligt; i allt väsentligt var det otillfredsställande – inte heller det kunde antas därför att en mindre grupp av nationer, jag tror främst ledda av Venezuela, blockerade varje form av beslutsfattande.

Det här är någonting som ligger i FN-systemets natur. Jag tror inte att vi kan göra så mycket åt just det. Men jag tror att det leder till en diskussion om ifall man inte ska gå fram med så här stora frågor i något mer begränsade grupperingar. Det gör det inte lättare att lösa ut de motsättningar som kan finnas mellan USA, Kina, Indien och Brasilien och den europeiska unionen för att ta några ledande aktörer. Jag tror möjligtvis att det trots allt är den vägen som vi huvudsakligen måste gå. Sedan får vi kanske acceptera att det finns vissa som står utanför en tid.

Anf. 28 HOLGER GUSTAFSSON (kd):

Fru talman! Vi ser olika G-grupper växa fram för att samla sig kring de globala problemen. Kommer dessa G-grupper att ersätta eller komplettera FN? Hur bedömer utrikesministern att de globala problemen kommer att kunna hanteras i framtiden?

Anf. 29 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Fru talman! Det är rätt att vi har olika grupperingar. Den viktigaste grupperingen för vår del är E-gruppen, det vill säga den europeiska unionen – 27 stater och kanske fler i framtiden – som är en mycket stark global kraft.

Det finns också andra grupperingar. G77-gruppen av de mindre utvecklade eller utvecklingsländerna som nu inkluderar så pass starka nationer som Kina är en stark kraft. Vi har haft G8 tidigare. Vi har G20 och andra grupperingar. Det är inte orimligt att vi får en framväxt också av mer regionala grupperingar som kommer att betyda alltmer.

När vi har en situation som jag nämnde med vad jag tror är 196 medlemsstater kan det bli lite oformligt. Då är den här typen av grupperingar viktiga. Men för vår del är den viktigaste grupperingen som sagt E-grupperingen, som också är den starkaste gröna kraften i världen.

Belgisk blå i svensk köttproduktion

Anf. 30 HELÉN PETTERSSON i Umeå (s):

Fru talman! Jag har en fråga till jordbruksminister Eskil Erlandsson.

Förra veckan kom återigen rapporter om att rasen belgisk blå har spritt sig på svenska gårdar. Vi har ungefär 80 uppfödare i Sverige som har belgisk blå som ras.

Vi som kommer ihåg debatten sedan tidigare kommer också ihåg att vi kom till en överenskommelse om att man inte skulle befatta sig med den rasen i Sverige av djuretiska skäl. De har dubbla muskler, de kan inte kalva själva och så vidare.

Ca 2 procent av allt nötkött som är märkt svenskt som säljs i svenska butiker kommer från rasen belgisk blå. Jag undrar om ministern har uppmärksammat detta och hur han tänker hantera problemet.

Anf. 31 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru talman! Det raka och entydiga svaret på ledamotens frågeställning är ja. Jag har uppmärksammat problemet både de dagar som vi har bakom oss och för ungefär två år sedan. Min inställning är precis densamma som den som den förra regeringen företrädde, det vill säga att vi i

vårt land inte ha avel på djur som medför att defekter förs vidare och som medför lidande för djur.

Det krav som finns i lagstiftningen finns kvar. Jag har dessutom bett en särskild utredare att titta på frågeställningen apropå att den har varit aktuell både nu och för ungefär två år sedan för att se hur vi kan komma vidare så att vi får bort de defekter som medför lidande för djuren. I det här fallet innebär det att kon inte kan kalva på ett naturligt sätt utan för det mesta måste förlösas med kejsarsnitt. Det är inte naturligt.

Anf. 32 HELÉN PETTERSSON i Umeå (s):

Fru talman! Jag tackar ministern för svaret och noterar glatt att vi är överens i frågan.

Problemet är ändå att det är för fyra år sedan, ganska precis efter valet, som detta dök upp första gången. Det var då man började prata om att de här producenterna fanns. Det som man har upptäckt under de år som man har gått är att inte ens de svenska slakterierna har någonting emot att ta emot belgisk blå när den levereras dit.

När det nu har funnits en sådan överenskommelse skulle jag vilja uppmana ministern att ta ett samtal med branschens företrädare om hur man sätter stopp för problematiken.

Anf. 33 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru talman! Ett varmt tack för frågan, Helén Pettersson! Vad som efterfrågas är redan gjort. Den överenskommelse som slöts för ett antal år sedan, det vill säga att branschen inte ska hantera den här typen av djur, gäller fortfarande. Jag har uppmanat branschen att kontrollera att den överenskommelse som slöts under den förra regeringens tid – vilket den regeringen ska ha en eloge för – fortfarande gäller.

Jämställd antagning till högskolan

Anf. 34 BARBRO WESTERHOLM (fp):

Fru talman! Min fråga är riktad till högskole- och forskningsminister Tobias Krantz. Att alla ska tävla på samma villkor kan tyckas självklart, men när ungdomar söker till universitet och högskolor har det visat sig att kön kan vara avgörande för om de ska komma in på sina drömutbildningar eller inte. Det är oacceptabelt för en liberal, och det var inte heller det som var avsikten med jämställdhetslagstiftningen. Därför är det glädjande att statsrådet Krantz nu sätter stopp för detta. Därmed säger alliansregeringen att allas likhet inför lagen är en självklar princip.

Jag vill nu be statsrådet att närmare redogöra för hur man ska främja jämställdheten inom universitet och högskolor i stället, för det här var inte rätt väg att gå.

Anf. 35 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp):

Fru talman! Tack för frågan! Precis som Barbro Westerholm poängterar tänker regeringen föreslå att den paragraf som finns i högskoleförordningen som tillåter så kallad positiv särbehandling ska avskaffas av de skäl som Barbro Westerholm pekar på. Det nuvarande systemet har slagit helt snett. Det lägger krokben för jämställdheten på högskolorna. Det slår

hårt inte minst mot unga studiebegåvade kvinnor, och det var det ingen som hade tänkt sig när det här systemet infördes.

Dessutom finns det starka principiella skäl för detta. Vi har alla rätt att vara lika inför lagen. Det ska inte vara så att man blir negativt särbehandlad på grund av sitt kön vid antagningen till högskolan.

Vi behöver i stället gå ifrån det som tidigare regeringar har ägnat sig alltför mycket åt, nämligen plakatpolitik. Nu ska vi ägna oss åt resultatpolitik. Det är därför vi ger mer pengar till universitet och högskolor genom en mycket stor forskningssatsning. Den kan bland annat användas till att skapa fler fasta tjänster, vilket vi vet leder till att fler kvinnor får chansen högre upp i den akademiska hierarkin. Vi har en jämställdhetsdelegation som jobbar mycket engagerat med jämställdhetsfrågor. Vi har en teknikdelegation som jobbar med att särskilt locka unga kvinnor till tekniska utbildningar. Detta är bara ett axplock av det som regeringen just nu gör.

Anf. 36 BARBRO WESTERHOLM (fp):

Fru talman! Väldigt många kvinnor disputerar i dag, men sedan försvinner de ut ur forskningsvärlden. Min följdfråga är: Har regeringen för avsikt att undersöka vad som skulle kunna hålla dessa begåvade kvinnor kvar i forskarvärlden? Utan tvivel behöver vi dem där. De har satsat på forskning initialt, men sedan lämnar de den här scenen för att göra andra saker. Finns det några tankar på att undersöka varför de hoppar av och vad man i så fall ska göra åt det?

Anf. 37 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp):

Fru talman! Den akademiska världen i dag lider av ett dubbelt jämställdhetsproblem. Å ena sidan har vi ett problem med att allt färre pojkar söker in på universitet och högskolor. Det är en mycket tråkig och negativ trend. Å andra sidan ser vi också att kvinnor tyvärr har det mycket svårt att ta sig fram högre upp i den akademiska hierarkin. Båda dessa problem måste attackeras. Lösningen på de här problemen har inte varit negativ särbehandling av unga studiebegåvade kvinnor. Vi måste nu ägna oss åt någonting annat.

När det gäller den första frågan om hur vi ska se till att unga män i större utsträckning söker in på universitet och högskolor tror jag att det handlar mycket om att vi har en engagerad, kunskapsfokuserad skolpolitik som mycket tidigt sätter fokus på kunskap i skolan och uppmuntrar unga män att se värdet av högre utbildning och att söka in på universitet och högskolor.

När det gäller att se till att kvinnor kommer högre upp i den akademiska hierarkin tror jag att en sak vi kan göra är att se till att det blir fler fasta tjänster på universitet och högskolor efter doktorsnivån. Det har visat sig att det leder till att fler kvinnor tar sig högre upp i den akademiska hierarkin.

Arbetskraftsinvandringen

Anf. 38 KENNETH JOHANSSON (c):

Prot. 2009/10:60
21 januari

Frågestund!

Fru talman! Min fråga är till statsrådet Tobias Billström. Med stöd från de nya möjligheterna till arbetskraftsinvandring som numera finns kommer det personer till Sverige av andra skäl än asylskäl. Jag tycker att det är positivt.

Mina frågor är: Vilka erfarenheter kan regeringen och statsrådet kan dela med sig av när det gäller hur den här möjligheten hittills har utvecklats? Vilken omfattning har den, vilka branscher är berörda och så vidare?

Anf. 39 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru talman! Den arbetskraftsinvandringsreform som trädde i kraft 2008 var den första stora reformen på nästan fyra decennier i det här landet. Den har haft enbart positiva konsekvenser, skulle jag vilja säga. Vi kan se ett stort inflöde av människor som behövs på den svenska arbetsmarknaden. Trots att vi har en djup lågkonjunktur finns det i dag branscher som inte kan få den kompetens som man behöver. Det vittnar också den statistik som nu kommer från Migrationsverket om. Den visar att vi har ett mycket stort antal kinesiska systemingenjörer och indiska programmerare och tekniker. Det är människor som vi uppenbarligen, trots alla insatser av Tobias Krantz för att höja kunskapsnivåerna när det gäller forskning och utbildning, aldrig tycks få tillräckligt många av. De bär kanske dessutom med sig specialkunskaper.

Den fortsatta utvärderingen får visa vilka ytterligare åtgärder som behövs för att göra Sverige till ett attraktivt land, men med arbetskraftsinvandringsreformen har vi ett mycket viktigt instrument för att hantera både den demografiska utmaningen och den konkurrens på världsmarknaden som vi står inför.

Anf. 40 KENNETH JOHANSSON (c):

Fru talman! Det svar jag får gläder mig. Jag känner också att det är den erfarenhet som vi får till oss. Det gläder mig att det finns möjligheter att gå vidare. Det gäller inte minst frågan om hur det ser ut branschvis för att vi ska få en ännu bättre kvalitet och träffsäkerhet i en så viktig reform som alliansregeringen nu har medverkat till. Vi har ett behov av, och vi berikas av, den arbetskraft som står och väntar och som vi förhoppningsvis ser mer av.

Anf. 41 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru talman! Från den resa som jag gjorde till Indien för att diskutera med den indiska regeringen inför ikraftträdandet av reformen kan jag själv bära vittnesmål om hur de såg på vårt rekryteringsarbete och på arbetskraftsinvandringen. I mitt sällskap hade jag representanter för både den svenska arbetsgivarsidan och den svenska fackförbundssidan som också vittnar om de problem som vi står inför när det gäller konkurrensen. Om vi inte klarar av att locka till oss kompetens utifrån kommer företagen kanske att välja att flytta produktionen i framtiden inte på grund av lägre löner eller motsvarande, vilket ibland har varit ett slagord, utan helt enkelt därför att det är så mycket enklare att plocka indierna, kineserna eller vilken kategori det än är som man söker på plats där de redan finns.

Jag tror att vi kommer att få jobba på många olika fronter framöver. Jag tror att det kommer att vara helt nödvändigt att erkänna att Sverige som ett litet exportberoende land kommer att vara i behov av mycket större reformer på det här området för att göra oss attraktiva. Då vill jag också hänvisa till den utredning om mobilitet som är igångsatt och som kommer att leverera sitt slutbetänkande 2011 om bland annat vilka övriga förändringar som behöver göras på det här området.

Dokumentation om öststatsinformatörer i Sverige under kalla kriget

Anf. 42 HANS WALLMARK (m):

Fru talman! Jag har en fråga till utrikesminister Carl Bildt. I år 2010 är det 21 år sedan det fantastiska året 1989 då Berlinmuren föll i november och frihetsvindarna blåste fram över vår kontinent. Inte minst har Carl Bildt själv som person varit delaktig utifrån ett svenskt perspektiv i detta enormt fantastiska förändringsarbete.

Dock finns det också en skugga från den här tiden. Vi vet att det fanns informatörer för olika länders säkerhetstjänster även i andra länder och till och med i Sverige. För ett par månader sedan kom Birgitta Alm-gren ut med en bok, *Inte bara Stasi*, där man kartlade en del av de nätverk som fanns. Vi hade ett vänskapsförbund mellan Sverige och DDR. Är det inte rätt tid att börja öppna en del av de här arkiven?

Min första fråga utifrån ett europeiskt perspektiv till Carl Bildt är: Kan mer göras för att uppmärksamma de Stasiinformatörer som har funnits i andra länder?

Den andra frågan går till Carl Bildt som medlem av den svenska regeringen. Borde vi inte öppna Säpos arkiv när det gäller svenska Stasiinformatörer?

Anf. 43 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Fru talman! Vi har en lagstiftning där man successivt har möjlighet att öppna Säpos arkiv. Vi har sett en del exempel på vad det kan leda till under den allra senaste tiden. Det är en lagstiftning, och den ska hanteras som en sådan, det vill säga att det får man ta alldeles oavsett om det är informatörer åt det ena eller det andra hållet. Jag kan inte se att det finns någon möjlighet att göra någonting utöver detta. En lagstiftning finns vad gäller den öppenhet som är möjlig i det sammanhanget.

I andra länder är det lite andra förhållanden. I Tyskland har man en betydande öppenhet. Där handlar det om informatörer som är av den arten att det handlar mer om interna säkerhetsfrågor. Där har man möjlighet att gå in och titta i sina egna arkiv i den före detta östtyska statssäkerhetstjänsten. Vad gäller underrättelsearkiv är det än så länge något annorlunda. Det kan delvis ibland ha samband med att delar av denna information fortfarande kan vara relevant från säkerhetsutgångspunkt.

Anf. 44 HANS WALLMARK (m):

Fru talman! Tack för det, herr utrikesminister! Naturligtvis är det så att det också handlar om en politisk inriktning. Vill vi öppna arkiven eller inte?

Precis som utrikesministern noterade förs det diskutier i en del andra länder. Vårt grannland Finland har haft en kanske längre och djupare diskussion om Stasiinformatörer där ett antal personer självmant har gått ut och berättat om att de har sprungit andra länders ärenden i Finland.

Min fråga är: Finns det en politisk vilja från den här regeringen att göra mer när det gäller det faktum att vi vet att det har funnits ett antal svenskar som har sprungit andra säkerhetstjänsters ärenden i vårt land och kartlagt, spionerat och rapporterat?

Dessutom är det så att jag vid tidigare diskussioner av justitieministern har fått reda på att det finns vad man kallar spridda uppgifter i Säpos arkiv. Är det inte dags, 21 år efter Berlinmurens fall, att vi gör någonting åt detta faktum medan människor, såväl offer som angivare, fortfarande lever?

Anf. 45 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Fru talman! Det är alldeles säkert så att det finns, som Hans Wallmark kallar det, spridda uppgifter i Säpos arkiv. Det tror jag är dagens understatement i den här debatten.

Låt oss göra skillnad på detta och om vi har fått information som visar att någon har begått brott mot svensk lag, till exempel bedrivit underättelseverksamhet mot Sverige eller spionage. Då åtgärdas detta självfallet på det sätt som ska ske.

I övrigt, låt mig säga det, kan detta ofta vara rätt svåra gränsfall. Jag har sett en del av dem. Utländska underrättelseorganisationer, i det här fallet från öststater, kanske överdriver betydelsen av till exempel en lunchkonversation som de har haft med en enskild riksdagsledamot. Därför tror jag att man ska behandla det här med viss försiktighet. När det klart har gått över gränsen ska det åtgärdas av säkerhetsmyndigheterna även om det var länge sedan.

Ibland finns det en gråzon, vilket bland annat den finska diskussion som Hans Wallmark refererar till har illustrerat med rätt förödande tydlighet.

Undertryckandet av demokratiska rättigheter i Turkiet

Anf. 46 AMINEH KAKABAVEH (v):

Fru talman! Den 11 december förbjöds det prokurdiska demokratiska samhällspartiet DTP, och ett antal av partiets ledande politiker har förbjudits att verka politiskt under fem år i Turkiet. Efter att DTP tvingats stänga ned bytte partiet namn till BDP, men den turkiska staten började gripa partiets medlemmar och även ett antal ledande borgmästare, alltså demokratiskt valda borgmästare. 36 politiker och borgmästare är nu avstängda och behandlas på ett grymt sätt med handbojor och med förbundna ögon inne i fängelset.

Sverige har inte gjort tillräckligt som ordförandeland i EU, och frågan är vad utrikesminister Carl Bildt och Sverige kan göra. Kommer vi att fördöma detta eller inte vid det möte som ska hållas den 25 då utrikesministrarna ska träffas?

Anf. 47 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Fru talman! Vi har uttryckt vårt starka bekymmer också mot den turkiska konstitutionsdomstolens beslut om DTP-partiet. Det ska sättas in i de, kan man nästan säga, krav som vi har framfört under relativt lång tid vad gäller reformering av den turkiska konstitutionen och lagstiftningen på den här punkten. Där har regeringen i Turkiet sagt att de är villiga att göra detta också på grund av de rekommendationer som kommit från Europarådets så kallade Venedigkommitté som har gått igenom den lagstiftning som finns i olika europeiska länder.

Det är inte alldeles unikt att det förekommer lagstiftning som gör det möjligt att förbjuda politiska partier. Det förekommer också i medlemsländer till den europeiska unionen. Men det måste vara mycket tydligare kriterier för detta, och det som har skett i Turkiet är enligt vår mening inte acceptabelt. Tyvärr har detta blockerats i det turkiska parlamentet av den turkiska oppositionen, bland annat av det därvarande socialdemokratiska partiet. Det verkar nu som att det inte kommer att vara möjligt att genomföra denna reform förrän på andra sidan det turkiska parlamentsvalet. Det är djupt beklagligt, men vi trycker på, och den turkiska regeringen skulle gärna vilja göra det men förefaller för närvarande blockerad av oppositionen i parlamentet.

Anf. 48 AMINEH KAKABAVEH (v):

Fru talman! Det är sant, som utrikesministern påpekar, att roten till problematiken är själva konstitutionen som utestänger politiska krafter som är avvikande från det kemalistiska samhällssystemet och det kemalistiska tänkandet, i detta fall DTP. Frågan handlar i grunden om mänskliga rättigheter och yttrandefrihet, och det bygger på åsiktsfrihet. I Turkiet går det i dag inte för dem med avvikande meningar att göra någonting politiskt. Dagligen har vi mejlkontakt, och jag kommer precis från en demonstration. Vi är faktiskt pressade, och jag tycker att Sverige måste göra något konkret mot den turkiska staten. Det är olyckligt att Turkiet inte är med när ni ska träffas den 25 januari.

Jag hoppas att Sverige och utrikesministern verkligen tvingar Turkiet att göra någonting när det gäller demokratisering av konstitutionen. Det påbörjades 2007, men det kom aldrig till stånd, för det var alldeles för progressivt.

Anf. 49 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Fru talman! Det är alldeles korrekt. Vår uppfattning är, och den delar vi med det regerande partiet i Turkiet, att Turkiet behöver en ny, modernare och mer demokratisk konstitution. Det är ingen tvekan om det. Men problemet är att det måste finnas en tillräcklig majoritet för detta i den turkiska så kallade Grand National Assembly. Med den mycket hårda opposition som finns både från det socialdemokratiska partiet CHP – det gamla kemalistiska partiet – och från den mer nationalistiska oppositionen MHP finns i dag icke tillräcklig majoritet för detta. Det är beklagligt. Det gäller att vi trycker på.

AKP har nyligen sagt att de avser att ta upp den här frågan så snart de kan efter nästa parlamentsval. Vi skulle gärna ha sett att det skedde tidigare. Sedan är det turkiska systemet så, vilket inte gör saken så mycket bättre, att det här är det 30:e fallet då man förbjuder ett parti under de

senare decennierna. Normalt nybildar man partiet i ett nytt namn, och huvuddelen av det hela återuppstår. Jag säger inte att detta är någon tillfredställande ordning på något sätt, för det är det inte, men jag vill bara notera att det är ungefär så det fungerar.

Förbud mot Belgian blue i EU

Anf. 50 MAX ANDERSSON (mp):

Fru talman! Jag har en fråga till jordbruksministern. I Sverige vill vi ju inte ha den så kallade monstertjuren Belgian blue. Vi miljöpartister har länge velat att man ska göra mer för att se till att vi inte har det. Tyvärr tvingar EU oss att acceptera Belgian blue, men vi har en branschöverenskommelse om att rasen inte ska finnas här ändå. Tyvärr bryts denna branschöverenskommelse, och det har nyligen framkommit att 80 gårdar i Sverige föder upp Belgian blue.

Det gläder mig att jordbruksministern nu har gått ut och sagt att han vill ha ett förbud mot Belgian blue i hela EU. Det är ett mycket bra initiativ. Jag undrar: Vad mer tänker jordbruksministern göra rent konkret för att det ska bli på det viset? Vilka initiativ tänker han ta, och varför har han inte tagit dem redan under ordförandeskapshalvåret?

Anf. 51 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru talman! I Sverige är det förbjudet att avla på djur om det medför att avkomman får defekter som kan medföra lidande. Det är utgångspunkten. Den lagstiftningen finns, och den gäller. Den som bryter mot denna lagstiftning ska självklart straffas på det sätt som föreskrivs i lagstiftningen. Jag förutsätter att tillsynsmyndigheter och liknande följer upp så att djurägare följer den lagstiftning som vi har i Sverige, oavsett om det handlar om nötkreatur eller om hundar, där vi också har den här typen av problem.

Därtill vill jag jättegärna att djur i alla delar av Europa ska ha det lika bra som våra djur har det i Sverige och att det i hela Europa inte ska avlas på djur då det medför att avkomman kan få lida. Av det skälet har det varit prioriterat under ordförandeskapet i den europeiska unionen som påbörjades för något halvår sedan att ta upp den här frågan med mina kolleger så att vi när vi får upp lagstiftningspaketet i EU kan föra in de här bestämmelserna.

Anf. 52 MAX ANDERSSON (mp):

Fru talman! Jag skulle ändå vilja be jordbruksministern att vara lite mer specifik om hur han tänker lyfta den här frågan. Det verkar som att regeringen har dragit benen efter sig lite grann. För tre år sedan var det en debatt i Sveriges riksdag då jordbruksministern sade: "Skärpningar av lagstiftningen kring avel och slakt med rasen belgisk blå skulle i dag enligt min bedömning vara mycket svåra att få igenom inom EU, och jag avser inte heller att i detta läge se över den svenska lagstiftningen."

Jag hoppas att jordbruksministern är beredd att göra mer. Det intrycket har i alla fall skapats genom uttalanden i medierna. Jag hoppas att jordbruksministern kan bekräfta det och dessutom berätta vad det är som har förändrats.

Anf. 53 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru talman! Den utsaga som gjordes vill jag dementera. Den gäller inte längre. Vi har i regeringen tillsatt en utredning som har att se över de bestämmelser som finns om hållande av djur men också om avel på djur. Utredningsman är tillsatt. Utredningen är i gång. Vi har alltså aktualiserat problematiken och tar den på största allvar.

Därtill har vi, som jag nyss sade, under det svenska ordförandeskapet aktualiserat frågeställningar om djurs hållande och om att vi ska ha friska och välmående djur i alla delar av Europa. Det är mitt mål, och jag är övertygad om att konsumenter, invånare, i alla delar av Europa också vill ha det.

Budgetmedel för kulturjubileer

Anf. 54 ANNELI SÄRNBLAD (s):

Fru talman! Min fråga går till kulturministern.

År 2011 och 2012 kommer två av Sveriges stora kulturpersonligheter att hyllas i vårt land. År 2011 är det Jussi Björling, som rankats som en stor tenor runt om i världen och så även här hemma. Sällskapet har sökt pengar från Kulturrådet men fått nej, vilket är mycket tråkigt.

År 2012 är det hundraårsjubileum för August Strindberg. Strindberg är, som vi alla vet, en stor dramatiker både här hemma och internationellt. Både Borlänge kommun och Stockholms stad satsar pengar i dessa jubileer, vilket är mycket glädjande.

Jag anser att regeringen borde visa mer intresse. Min fråga till kulturministern är därför: Kommer kulturministern att agera och se till att pengar tillskjuts dessa hyllningar för firande av två av Sveriges stora kulturpersonligheter? Och kommer hon att göra det snarast?

Anf. 55 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Fru talman! Det är riktigt att det är två stora kulturpersonligheter, och de har också starka vänföreningar som arbetar i deras intresse.

Vi har i Sverige institutioner på både teater- och musikområdet, och när det gäller August Strindberg också på konstområdet eftersom han ju var en mycket mångfasetterad person, som kommer att uppmärksamma såväl Jussi Björling som August Strindberg.

Jag vet att det gått en förfrågan om pengar till Statens kulturråd. Regeringen ger i normalfall inte speciella summor för den typen av uppdrag eller jubileer. Frågan kan möjligen återkomma, men det finns inget beslut eller beslut i dag om särskilda pengar till Jussi Björling och August Strindberg, utöver det som redan görs på de olika institutionerna.

Anf. 56 ANNELI SÄRNBLAD (s):

Fru talman! Tack så mycket för svaret, kulturministern!

Jag tänker på Carl von Linné-jubileet. Där var vi engagerade. Jag tänker också på Norge och deras Ibsenjubileum. Där gick staten snabbt in och såg till att det verkligen blev ett stort jubileum. Det är synd att kulturministern inte kan agera på något sätt så att vi tillsammans kan se till att staten deltar. Det handlar om tillväxt och jobb.

Runt om i världen förväntas det att dessa två stora från Sverige ska hyllas på ett storartat sätt. Det är beklagligt att kulturministern även i denna fråga när det gäller kulturområdet svarar att hon inte vill göra någonting alls. Jag hoppas att kulturministern går hem och funderar över saken.

Jag tror att många förväntar sig något slags agerande från statligt håll. Man förväntar sig att vi ska vara med. Alla vänföreningar kämpar på hårt. Kommunerna är med. Jag tycker att det vore beklagligt om det från statligt håll inte gjordes en markering av hur viktiga dessa jubileer är för framtiden.

Det handlar om personer som många hyllar och ser upp till i utvecklingen av kulturpolitiken.

Anf. 57 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m):

Fru talman! Jag har inte sagt att vi inte kommer att göra någonting. Men som så ofta när Socialdemokraterna är i farten, och det är ju det parti Anneli Särnblad tillhör, ska man satsa på precis allt. Det är inte möjligt.

Som Anneli Särnblad själv sade finns det starka vänföreningar. Vi har starka institutioner som Dramaten, Operan, lokala institutioner bland annat i den del av Sverige där Anneli Särnblad bor, i Dalarna, museer och många andra som kommer att uppmärksamma dessa personer.

Om vi kommer att göra någonting ytterligare, utöver det som vi redan gör via våra institutioner, kan vi återkomma till. Man har en dialog med Statens kulturråd, och med detta är jag också nöjd.

Lokalt inflytande vid utsättning av varg

Anf. 58 GUNNEL SÖDERBERG (m):

Fru talman! Jag har en fråga till jordbruksminister Eskil Erlandsson.

Jag känner ett väldigt tryck från medborgarna i Dalarna, som jag representerar. Regeringen har fattat beslut om att sätta ut ett antal vargar i Sverige för att stärka vargstammens genetik. Nu har det dock framkommit att det finns inga, eller endast få, genetiska fel på de vargar som undersökts efter jakten i början av januari, en jakt som för övrigt var mycket väl genomförd.

Därför undrar jag, med tanke på vad som har framkommit, om det finns skäl att genomföra utsättning av nya vargar. Om så är fallet är det viktigt för mig att få veta hur stort lokalt inflytande man kommer att få över dessa utsättningar. Det känns mycket angeläget för mig och för dem jag representerar att få svar på dessa frågor.

Anf. 59 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru talman! Enligt den information som finns tillgänglig är den genetiska variationen bland de vargar som finns i landet liten. Variationen har under senare år blivit något bättre beroende på att det invandrat någon varg med nya gener till vårt land och att det resulterat i en förökning.

Regeringens mål är att vi ska ha friska djur även när vi talar om vilda djur. Eftersom den genetiska variationen enligt de uppgifter vi har är liten är det uttryckt i den proposition som lämnats till riksdagen, och som

riksdagen med bred majoritet har godkänt, att vi i första hand ska underlätta för invandring för att få en bättre genetisk diversitet i vår vargstam. Om det inte skulle räcka får vi överväga att utplantera, men det ska ske först då.

Prot. 2009/10:60
21 januari

Frågestund

Anf. 60 GUNNEL SÖDERBERG (m):

Fru talman! Jag vill tacka för att jag fick ställa mina frågor och framföra den oro som finns för att det lokala inflytandet kommer att bli för litet. Man är orolig för att länsstyrelserna ska bli för dominanta.

Anf. 61 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru talman! Jag tackar för frågorna och för verifieringen att jakten enligt ledamoten har utförts på ett tillfredsställande sätt.

Minskning av jordbrukets beroende av fossil energi

Anf. 62 PER ÅSLING (c):

Fru talman! Jag vill vända mig till jordbruksminister Eskil Erlandsson.

För att världen ska klara tvågradersmålet behöver de globala utsläppen minst halveras fram till 2050 i förhållande till de utsläpp som gällde 1990. Låt mig i kölvattnet till Köpenhamnsmötet konstatera att de industrialiserade länderna behöver minska sina utsläpp med 80–90 procent under samma period. Hela världsekonomin måste ställas om, och vi måste få en hållbar inriktning. Här har Sverige chansen att vara pådrivande i en positiv omställningsinriktning som kan skapa en ekoeffektiv ekonomi som förenar hållbar konkurrenskraft med ett ekologiskt ansvar. De gröna näringarna har särskilt goda förutsättningar att medverka.

Min fråga till jordbruksministern är: Vad gör regeringen för att minska de gröna näringarnas beroende av icke förnybar energi?

Anf. 63 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru talman! Frågeställningen är oerhört viktig och intressant. Min vision är att de gröna näringarna ska bli oberoende av den fossila energi som i stor utsträckning i dag används inom de gröna näringarna. Skälet till det är att det finns ytterligare potential, ytterligare möjligheter, att utveckla energiproduktionen i de gröna näringarna. Det skapar jobb och tillväxt i alla delar av Sverige, vilket är tacksamt i de tider vi lever i, det minskar vårt beroende av utlandet och så vidare.

Det finns ett antal redskap för att detta ska bli verklighet. Det senaste exemplet som jag drar mig till minnes är regeringsbeslutet kort före jul om att även mindre företag, till exempel inom skogsbruk och lantbruk, kan få hjälp med en så kallad energieffektiviseringscheck för att se över sin energiförbrukning i företaget. Det finns också andra exempel.

Anf. 64 PER ÅSLING (c):

Fru talman! Jag tackar för svaret.

Lantbruket förbrukar årligen ca 280 000 kubikmeter diesel. Det motsvarar över 700 000 ton CO₂ per år. LRF:s lantbruksbarometer för 2009 visar att var tionde bonde vill satsa på förnybar energi. Av dessa vill hela

35 procent satsa på vindkraft och 14 procent är beredda och vill satsa på biogas. Det är en ökning med 12 respektive 8 procentenheter bara på ett år.

Jag delar visionen att jordbruket kan bli den första fossilbränslefria sektorn i vårt samhälle. Jag tycker att det är viktigt att det vidtas aktiva åtgärder. Det är klart att näringen själv här har en utomordentligt viktig roll, men det behövs också insatser inom politiken.

Anf. 65 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru talman! Ett exempel på verktyg som kan användas – låt oss kalla det för en katalysator – för att komma vidare i arbetet med att minska och helst bli av med beroendet av fossila bränslen och drivmedel är energiefektiviseringscheckarna. Det finns också andra verktyg. Det finns anslag att nyttja för att utveckla biogasproduktionen. Det finns pengar i landsbygdsprogrammet för att utveckla olika saker, allt för att vi ska minska vårt beroende av de fossila bränslena men också för att skapa jobb.

Vi har en proposition schemalagd i vår för att utveckla elcertifikatsystemet och därmed få i gång ytterligare produktion av grön förnybar el i landet, för att nämna ännu ett redskap som finns tillgängligt. Dessa är beslutade och klara att användas. Det är bara att sätta spaden i jorden.

Anf. 66 ANDRE VICE TALMANNEN:

Härmed är frågestunden avslutad. Vi tackar samtliga ministrar och frågeställare som deltagit.

2 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 2009/10:167

Till riksdagen

Interpellation 2009/10:167 Uttagsskatt på kooperativ vindkraft
av Per Bolund (mp)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 22 januari 2010.

Skälet till dröjsmålet är sjukdom.

Stockholm den 12 januari 2010

Finansdepartementet

Anders Borg (m)

Enligt uppdrag

Erik Nymansson

Expeditions- och rättschef

Till riksdagen

Interpellation 2009/10:168 Utvecklingen för kooperativ vindkraft
av Per Bolund (mp)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 29 januari 2010.

Skälet till dröjsmålet är nationella samt utrikes resor.

Stockholm den 20 januari 2010

Näringsdepartementet

Maud Olofsson (c)

Enligt uppdrag

Dag Ekman

Expeditionschef

3 § Bordläggning

Anmälades och bordlades

Propositioner

2009/10:84 Svenskt deltagande i Europeiska unionens marina insats
utanför Somalias kust (Operation Atalanta)

2009/10:91 Förlängning av tillfälliga skatteanstånd

4 § Anmälan om interpellationer

Anmälades att följande interpellationer framställdes

den 21 januari

2009/10:194 Havandeskapspenning

av *Eva-Lena Jansson* (s)

till statsrådet *Cristina Husmark Pehrsson* (m)

2009/10:195 Stöd till långtidsarbetslösa

av *Berit Högman* (s)

till arbetsmarknadsminister *Sven Otto Littorin* (m)

Interpellationerna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 26 januari.

5 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Anmälades att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 21 januari

2009/10:418 Kompensation för sänkt bostadstillägg

av *LiseLotte Olsson* (v)

till statsrådet *Cristina Husmark Pehrsson* (m)

Prot. 2009/10:60
21 januari

2009/10:419 Åtgärder för ökat bostadsbyggande
av *Fredrik Olovsson* (s)
till statsrådet Mats Odell (kd)

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 26 januari.

6 § Kammaren åtskildes kl. 15.03.

Förhandlingarna leddes av andre vice talmannen.

Vid protokollet

ANNALENA HANELL

/Eva-Lena Ekman

1 § Frågestund.....	1
Anf. 1 ANDRE VICE TALMANNEN.....	1
<i>Könsbalans i stödet till svensk film.....</i>	<i>1</i>
Anf. 2 LEIF PAGROTSKY (s).....	1
Anf. 3 Kulturminister LENA ADELSON	
LILJEROTH (m).....	1
Anf. 4 LEIF PAGROTSKY (s).....	2
Anf. 5 Kulturminister LENA ADELSON	
LILJEROTH (m).....	2
<i>Behovet av arbetsmiljökunskap hos chefer.....</i>	<i>2</i>
Anf. 6 LENNART LEVI (c).....	2
Anf. 7 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp).....	3
Anf. 8 LENNART LEVI (c).....	3
Anf. 9 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp).....	3
<i>Vargjakten.....</i>	<i>4</i>
Anf. 10 HELENA LEANDER (mp).....	4
Anf. 11 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	4
Anf. 12 HELENA LEANDER (mp).....	4
Anf. 13 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	5
<i>Besökstalen på de statliga museerna.....</i>	<i>5</i>
Anf. 14 CECILIA MAGNUSSON (m).....	5
Anf. 15 Kulturminister LENA ADELSON	
LILJEROTH (m).....	5
Anf. 16 CECILIA MAGNUSSON (m).....	5
Anf. 17 Kulturminister LENA ADELSON	
LILJEROTH (m).....	6
<i>Introduktionen för utförsäkrade på Arbetsförmedlingen.....</i>	<i>6</i>
Anf. 18 BJÖRN LIND (s).....	6
Anf. 19 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	6
Anf. 20 BJÖRN LIND (s).....	7
Anf. 21 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	7
<i>Opartiskheten hos public service.....</i>	<i>7</i>
Anf. 22 SIV HOLMA (v).....	7
Anf. 23 Kulturminister LENA ADELSON	
LILJEROTH (m).....	7
Anf. 24 SIV HOLMA (v).....	8
Anf. 25 Kulturminister LENA ADELSON	
LILJEROTH (m).....	8
<i>FN:s beslutsförmåga.....</i>	<i>8</i>
Anf. 26 HOLGER GUSTAFSSON (kd).....	8
Anf. 27 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	8
Anf. 28 HOLGER GUSTAFSSON (kd).....	9
Anf. 29 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	9
<i>Belgisk blå i svensk köttproduktion.....</i>	<i>9</i>
Anf. 30 HELEN PETTERSSON i Umeå (s).....	9

Anf. 31 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	9
Anf. 32 HELÉN PETTERSSON i Umeå (s)	10
Anf. 33 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	10
<i>Jämställd antagning till högskolan</i>	10
Anf. 34 BARBRO WESTERHOLM (fp)	10
Anf. 35 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp)	10
Anf. 36 BARBRO WESTERHOLM (fp)	11
Anf. 37 Statsrådet TOBIAS KRANTZ (fp)	11
<i>Arbetskraftsinvandringen</i>	12
Anf. 38 KENNETH JOHANSSON (c)	12
Anf. 39 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	12
Anf. 40 KENNETH JOHANSSON (c)	12
Anf. 41 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	12
<i>Dokumentation om öststatsinformatörer i Sverige under kalla kriget</i>	13
Anf. 42 HANS WALLMARK (m)	13
Anf. 43 Utrikesminister CARL BILDT (m)	13
Anf. 44 HANS WALLMARK (m)	14
Anf. 45 Utrikesminister CARL BILDT (m)	14
<i>Undertryckandet av demokratiska rättigheter i Turkiet</i>	14
Anf. 46 AMINEH KAKABAVEH (v)	14
Anf. 47 Utrikesminister CARL BILDT (m)	15
Anf. 48 AMINEH KAKABAVEH (v)	15
Anf. 49 Utrikesminister CARL BILDT (m)	15
<i>Förbud mot Belgian blue i EU</i>	16
Anf. 50 MAX ANDERSSON (mp)	16
Anf. 51 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	16
Anf. 52 MAX ANDERSSON (mp)	16
Anf. 53 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	17
<i>Budgetmedel för kulturjubileer</i>	17
Anf. 54 ANNELI SÄRNBLAD (s)	17
Anf. 55 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m)	17
Anf. 56 ANNELI SÄRNBLAD (s)	17
Anf. 57 Kulturminister LENA ADELSON LILJEROTH (m)	18
<i>Lokalt inflytande vid utsättning av varg</i>	18
Anf. 58 GUNNEL SÖDERBERG (m)	18
Anf. 59 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	18
Anf. 60 GUNNEL SÖDERBERG (m)	19
Anf. 61 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	19
<i>Minskning av jordbrukets beroende av fossil energi</i>	19
Anf. 62 PER ÅSLING (c)	19
Anf. 63 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	19
Anf. 64 PER ÅSLING (c)	20
Anf. 65 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	20
Anf. 66 ANDRE VICE TALMANNEN	20
2 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer	20

3 § Bordläggning.....	21	Prot. 2009/10:60
4 § Anmälan om interpellationer.....	21	21 januari
5 § Anmälan om frågor för skriftliga svar.....	21	
6 § Kammaren åtskildes kl. 15.03.....	22	

